

kommer mig, at denne Henvendelse burde have været optaget i Landstingsudvalgets Betænkning, hvad den imidlertid ikke er. Under alle Omstændigheder bevirker Hensynet til det Forhold, at der allerede eksisterer en Pensionsforsikring, at jeg maa ønske, at denne Sag gaar i Udvalg, hvad der vistnok ikke var Ministerens Mening og vistnok heller ikke de andre Medlemmers, der har udtalt sig, men jeg mener, at der maa søges et Samarbejde imellem Statsanstalten og den eksisterende Pensionsanstalt, og jeg mener, at det Samarbejde maa søges tilvejebragt af Udvalget, hvis ikke den højtærede Finansminister vil søge at tilvejebringe det og saa underrette Udvalget om, hvorledes Forsøget forløber. Det forekommer mig, at et saadant Samarbejde maa kunne tilvejebringes under heldige Former, thi der er ikke her Tale om nogen som helst Forretning fra Pensionsforsikringsanstaltens Side, der er kun Tale om at bringe denne Sag ud i Virkeligheden i det videst mulige Omfang og paa den bedste Maade, og man er fra Pensionsforsikringsanstaltens Side ingenlunde uvillig til at overlade det hele til Statsanstalten, saadan at alle allerede tegnede Forsikringer gaar over til Statsanstalten uden Vederlag. Jeg gør opmærksom paa, at den Anstalt, der er Tale om, allerede nu efter at have bestaaet et Par Aar sikkert vilde kunne sælges til enhver større Forsikringsanstalt for $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. i hvert Fald. Men der ønskes fra Pensionsforsikringsanstaltens Side ikke Fortjeneste ved denne Sag, ligesom dens Aktionærer heller ingen egentlig Fortjeneste faar — det højeste, de kan faa, er en Kapitalrente paa 5 pCt. —, og med Hensyn til Indfyldelse paa Anstaltens Ledelse har de holdt sig stærkt i Baggrunden, netop fordi de ikke nærer Ønske om at gøre det til en Forretning. Men man vil naturligvis sikre sig, at Anstaltens Virksomhed af Statsanstalten føres videre ud fra de Synspunkter, som Pensionsforsikringsanstalten hidtil har anlagt, og som har vist sig at være heldige. Vi maa jo huske paa, at en Forsikring af denne Art har en ganske særlig Karakter, som ikke kan sammenlignes med nogen Forsikring af anden Art. Den har det særegne ved sig, at den Funktionær, der bliver forsikret, og som

maaske stadig skifter Plads, skal kunne blive ved at holde den samme Forsikring oppe, hvilket Firma han end tjener under, og den har ogsaa det ejendommelige ved sig, at Arbejdsgiverne yder det halve og Funktionærerne det halve af Præmien, medens ved almindelige Forsikringer Forsikringstageren selvfølgelig betaler hele Præmien.

Jeg gør ikke Krav paa at have udtalt mig udtømmende, heller ikke om denne begrænsede Del af Lovforslaget, som har min Interesse, men jeg har forhaabentlig udtalt mig tilstrækkeligt til at motivere, at Lovforslaget gaar i Udvalg. Jeg skal til Slutning pege paa endnu en Virkning af saadan en Pensionsanstalt, der vedrører Staten og vedrører dens Finanser i høj Grad, idet en Udvikling af Pensionsforsikringsvæsenet vil spare Staten for mange Penge til Alderdomsunderstøttelse.

Finansministeren (Brandes): Overfor selve Lovforslaget er der jo kun fremkommet velvillige Bemærkninger. Jeg kan takke for disse, og jeg kan tiltræde for en stor Del, hvad det ærede Medlem fra Nykøbing (Valdemar Olsen) sagde med Hensyn til Muligheden af en Art Domstol, eller hvad man skal kalde det, for disse Stridigheder, der kan opstaa mellem de forsikrede og Statsanstalten eller andre Institutioner. Jeg har allerede i Landstinget sagt, at det var noget, jeg kunde forhandle med min Kollega Indenrigsministeren om, dette Forhold ligger jo ikke under Finansministeren. Det ærede Medlem sagde ogsaa, at det ikke var heldigt for Anstalten, at alle mulige Ændringer i dens Virksomhed skulde forelægges Lovgivningsmagten, men derved var der jo ikke noget at gøre. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at der i selve Lovforslaget er aabnet Mulighed for gennem Regulativer og lignende at foretage Ændringer, uden at man behøver at gaa til Lovgivningsmagten.

Det ærede 23de Medlem for Hovedstaden (Gamborg) talte om Forsikring af de daarlige Liv og gjorde opmærksom paa, at dette Spørgsmaal var optaget af private Selskaber, og at enkelte Mænd — hvoriblandt han selv i øvrigt, hvad han naturligvis ikke nævnte — havde været